

Formanden: Da Lovforslaget er undergaaet Forandring her i Tinget, bliver det nu paa ny at overjende til Folketinget til videre Fremme.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Bederlag for Rotorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1170 ff.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 53 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget gaar nu til Røjselspræsidiat, da det er færdigt fra Rigsdagens Side.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinær Pension af Statskassen til N. S. Fjords Enke.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 157.)

Sagen fattes under Forhandling.

Stuel: Jeg kan ikke andet end udtale min oprigtige Glæde over dette lille Lovforslag. Skønt jeg paa Forhaand veed, at Lovforslaget vil passere dette Ting med de ærede Medlemmers Sympati, har jeg dog ikke troet, at det vilde være rigtigt, at dette fete lydløst. Jeg har troet, at det var rigtigt, at i det mindste en af Tingets Landmænd ved et Par Ord vilde udtale den oprigtige Tak for og den mest udelte Ænerkendelse af Hr. Docent Fjords desværre saa tidlig afbrudte Virksomhed. Den Evne, Hr. Fjord besad, en Evne, der fuldt ud støttedes af hans store personlige Ælftværdighed, til at samle alle om sig, saa vel i dette Ting som

i Tinget neden under, og til at finde den Støtte, som var nødvendig for hans Virksomhed, har baaret de rigeste Frugter, og ved Siden deraf har hans fremragende Dygtighed og Grundighed fremkaldt en saadan Omvæltning til Fordel for vort Agerbrug og Mejeridrift, at hans Navn vil være knyttet dertil med Tak langt ud over den nulevende Slægt. Jeg tror at kunne sige, uden at sige for meget, at Docent Fjord var enestaaende i sin Slægt som Videnskabsmand, og jeg tror ogsaa at kunne sige, at blandt alle de vanskelige Opgaver, som der er givet den ærede Indenrigsminister at løse, er maaste næppe nogen vanskeligere end den at skulle finde en værdig Eftermand af Hr. Docent Fjord. Ved Bedtagelsen af dette lille Lovforslag forekommer det mig, at der kun ster en saare ringe Afbetaling paa den Taknemmelighedsgæld, hvori Fædrelandet staar til hans Gerning.

Th. Nielsen: Da Telegrafien den 5te Januar bragte den Meddelelse udover Landet, at Hr. Docent Fjord Matten i Forvejen var afgang ved Døden, tør jeg nok sige, at det gjorde paa alle, hvem denne Meddelelse naaede, et dybt Indtryk, og det selv i Egne, som ligge meget fjærnt fra Hovedstaden og meget fjærnt fra de Steder, hvor den offentlige Mening udvæksles. Hvem man mødte, enten det var en Landmand eller en Købmand, en Haandværker eller en Daglejer, erkendte de, at det var et stort Tab, Landet havde lidt. Man erkendte, at der vilde blive en tom Plads og en Plads, der vilde være vanskelig at udfylde, om den overhovedet nogen Sinde eller i hvert Tilfælde i en lang Fremtid lod sig udfylde. Og hvorfor var det saaledes? Jo, det var, fordi Fjords Navn og Gerning ere trængte meget dybt ind i den almindelige Bevidsthed. Han har jo, som den ærede 1ste Landstingsmand for 7de Kredts (Stuel) nu saa smukt udtalte, sin store Fortjeneste af vort Landbrugs Udvikling — Livsnerven i Landets Erhvervsvirksomhed —, men det var ikke alene dette Omraade, hans Gerning omfattede, den strakte sig i videre Kredse, derfor er hans Navn trængt ned i alle Lag. Skønt jeg erkender, at hans væsentligste Gerning falder paa Agerbrugets Omraade, var der dog ogsaa en anden meget vigtig Virksomhed, nemlig Stolevæsenet, hvor Hr. Fjords Gerning har sat sig meget betydningsfulde Mærker. Han var en betydelig Videnskabsmand, saaledes som det ærede 1ste Medlem for 7de Kredts nu udtalte, og han var af den Slægt Videnskabsmænd, som forstod at trænge ind